

'Niet ik, maar Christus in mij....' (Galaten 2:20)

Weet nog goed, hoe ik mij altijd aan deze tekst geërgerd heb...

Hoezo...niet ik?

Er is toch alleen maar een ik?

En die gaat dan weg en Christus komt daarvoor in de plaats?

Hoe doe je dat?

Je eigen ik uitschakelen?

Word je dan een soort Jezus de Tweede?

Kon er niks mee...!

Een paar weken geleden gebeurde het volgende:

Ik sta nu 38 jaar voor de klas en met verve. Ouders zijn altijd bijzonder tevreden en voor de kinderen was het altijd een hoogtepunt om bij mij in de klas te komen...dat wil zeggen: in groep 8, compleet met kamp en musical. Mijn bijnaam is de grapjesmeester. De kinderen konden niet wachten om onder deze humor te gedijen. Een paar geleden kwam ik zelfs in de Gelderlander met een groot artikel:

Misschien

Het zijn niet alleen het clownspak en de blokfluit die van Willem Lindeman zo'n populaire docent maken. „Ik ben altijd kind gebleven.”

René Boekhorst

De scholen beginnen maandag weer. Leerlingen van groep 7-8 van De Wiekslag in Dui-ven boffen: zij krijgen Willem Lindeman als mentor, de misschien wel leukste docent van de hele Liemers.

Voor de klas gaan staan, je moet het maar willen...

„Nou, ik wel, hoor. Het is een voorrecht jongeren iets bij te mogen brengen. Kinderen zijn puur, authentiek. Ze hebben nog die fantasie, dat creatieve dat volwassenen zijn kwijtgeraakt. 'Volwassen', wat een vreselijk woord. Ik weet ook nu, als 57-jarige, nog wat er in het hoofd van kinderen omgaat. Ik ben altijd kind gebleven en voel het onrecht van het systeem nog steeds.”

'Het systeem'? Wat bedoelt u daarmee?

„Het onderwijssysteem. Twee jaar geleden heb ik een time-out genomen. Ik zat er even helemaal doorheen. Het was geen burn-out, maar het lag aan het lesgeven; dat werd een systeem. Als docent moest je niet alleen voor de klas staan

maar vooral alles documenteren: trendanalyses maken, leerlingenvolgsystemen ontwikkelen. We hebben blijkbaar kapstokken nodig voor alles, maar waarom zou ik een hele garderobe moeten beschrijven? Leerlingen zijn méér dan de Cito-toets; ze moeten plezier beleven aan educatie. Dan pas leren ze iets.”

Voor vermaak zijn jongens en meisjes bij u aan het juiste adres, hè? U schijnt nogal eens capriolen uit te halen in de klas, omdat u ook kunstenaar en artiest bent.

„Ja, maar het hele team weet daarvan. Soms trek ik in de klas inderdaad een clownskostuum aan of pak ik de blokfluit en begin ik te spelen.”

Aha, de blokfluit, het muziekinstrument waar menig kind op leerde spelen...

„Ja, ik ook. Aanvankelijk wilde ik er niet aan; maar het moest van mijn moeder, en daar ben ik haar nu nog dankbaar voor. Ik had het geluk dat mijn lievelingsleraar, meester Schaap, me blokfluitles gaf. Dankzij hem speel ik nu alles, altijd en overal. Een stukje Matthäus Passion? Heerlijk, en soms zet ik het mondstuk niet tegen mijn lippen maar tegen mijn



Dit jaar heb ik wederom groep 8. Volgend jaar zou ik groep 7/8 krijgen. Nu heet deze groep nog groep 6/7 en ze wordt geleid door een jonge juf die dit jaar voor het eerst bij ons op school is. Daarvoor heeft deze groep wisselende leerkrachten gehad wat absoluut niet bevorderlijk was voor hun ontwikkeling. Op het allerlaatste moment hadden we de huidige juffrouw gestrikt...op het nippertje. Ouders hielden hun hart vast...zou dit wel goed gaan? En het ging goed! Heel goed! De klas is dit jaar helemaal opgeleefd en de kinderen hebben grote vooruitgang geboekt. De juf is pedagogisch en didactisch erg goed. Ik was blij met deze berichten en zag het ook met mijn eigen ogen. Er heerste rust en duidelijkheid. *"Daar ga ik volgend jaar op voortborduren"* dacht ik nog... *"maar dan wel op mijn eigen wijze"* Toen zei de directeur op een dag dat hij thuis bij mij langs wilde komen, want er was een probleem.

Ik werd daar zeer door verrast. Alles liep toch goed?

Toen vertelde hij mij dat een grote groep ouders van groep 6/7 hem een ondertekende brief hadden gestuurd met daarin het verzoek of de juf alsjeblieft met hen mee mocht gaan naar groep 7/8. Er stond nadrukkelijk in de brief dat dat niks te maken had met de kwaliteiten van meester Willem, maar het goed lopende proces van dit jaar moest volgend jaar zo weinig mogelijk onderbroken worden.

Daar stond ik dan met mijn goede gedrag! In al die jaren had ik zoiets dergelijks nog nooit mee gemaakt. Ik voelde pijn. **Ik voelde mij gepasseerd.**

Ik dacht: *"Hoezo onderbroken? Wat een gelul! Ik...met zoveel ervaring kan dat toch ook! Ik heb toch veel meer van dat soort klassen gehad!"*

Mijn eigenwaarde....mijn ik was in het geding!

Wat ik voelde was 'ik'.

Ergens begreep ik wel dat dit niet zo was....maar het gevoel was heftig.

Ik ben toen gaan praten met twee van de briefouders. Delen! Kwetsbaar opstellen. Eén van de ouders zei tegen mij dat ze, toen de nieuwe juf nog niet in beeld was, van de directeur verwacht had dat hij Willem voor deze groep zou zetten, omdat deze groep een zwaargewicht nodig had. Deze opmerking deed mij bijzonder goed. Ik kon de beslissing weer veel meer (niet helemaal) bij de ouders laten en voelen dat ze het werkelijk goed bedoelden en mij geen pijn wilden doen.

Het ging niet om mijn ik. Die was niet in het geding!

Ik wist dat ook. Heb mijn sporen echt wel verdiend! Maar ik werd even overspoeld door niet helpende emoties van wantrouwen.

Toen kwam die tekst terug: "Niet ik, maar Christus in mij"

Ze kwam in een nieuw daglicht te staan door deze ervaring.

Ervaringen van het Leven, uitgedacht door God.

Dat leven is meer dan alleen jouw naakte ik.

Dat leven wil jou dingen leren en dit was een hele 'mooie'!



De herberg.

**Dit mens-zijn is een soort herberg
Elke ochtend weer nieuw bezoek.**

**Een vreugde, een depressie, een benauwdheid,
een flits van inzicht komt
als een onverwachte gast.**

**Verwelkom ze; ontvang ze allemaal gastvrij
zelfs als er een menigte verdriet binnenstormt
die met geweld je hele huisraad kort en klein slaat.**

**Behandel dan toch elke gast met eerbied.
Misschien komt hij de boel ontruimen
om plaats te maken voor extase.....**

**De donkere gedachte, schaamte, het venijn,
ontmoet ze bij de voordeur met een brede grijns
en vraag ze om erbij te komen zitten.**

**Wees blij met iedereen die langskomt
de hemel heeft ze stuk voor stuk gestuurd
om jou als raadgever te dienen.**

Rumi (1207 - 1273)

Reacties:

Op 28 juni 2018 schreef albert wijchers:

Hallo Willem,

Ik lees met veel plezier je stukjes op de website van Elim. Ze ontroeren me meestal. Je laatste bijdrage puzzled me wat. Ik vind het werkelijk bewonderenswaardig dat je Ego van schoolbelang scheidt en begrijpt dat het niet op de man wordt gespeeld. Daarin toont zich in zoverre Christus in jou dat je 1 cor 13 vlees en bloed geeft in de relatie met die ouders. Voor mij is dat iets anders dan vrede hebben met het besluit van je directeur. Je werd al gezien als zwaargewicht door de ouders. Je directeur had dat kunnen inbrengen in de communicatie met de ouders. "Fijn dat die vervangende juf zo goed bleek te zijn en de schade beperkt wist te houden, maar in groep 8 komt het zeker goed, want daar is meester Willem", had ook de redenatie van de directeur kunnen (en wat mij betreft moeten) zijn.

Niet jij hebt hier een les te leren, maar je directeur vind ik. Hij had kunnen kijken met de ogen van Christus en vertrouwen kunnen uitspreken, of je voor de keuze kunnen plaatsen om - na zoveel jaar groep 8 - een andere prikkel op te pakken en mogelijk weer wat nieuwe uitdaging te vinden in een andere leeftijdscategorie in de Peda/Dida. Jij had daar "Nee" tegen moeten mogen zeggen.

Nog eens, bewonderenswaardig dat je je zo flexibel toont en terecht dat je je niet gediskwalificeerd voelt, maar om nu te zeggen dat jij had te leren dat er meer "Christus" in jou mocht zitten, is me een brug te ver. Daarvoor ken ik je te goed en zou ik persoonlijk als directeur (een rol die ik ken) een andere communicatie hebben opgezet. Per saldo zijn de onderwijzers hier de experts en niet de ouders, hoe plausibel hun argumenten ook.
je **vriend Bert**

Ha Bert

Wat een gave reactie! Dat je met me begaan bent. En dat veel doet met jou.

Ik vind ook dat je qua principe gelijk hebt.

Maar de praktijk speelt hier ook een rol.

Beide knallen hier tegen elkaar en beïnvloeden elkaar

De directeur heeft hier inderdaad niet doorgepakt. Ik heb tijdens het gesprek met hem en de jongere collega

gezegd dat ik alleen de confrontatie met de desbetreffende ouders wil aangaan als de directeur en de leerkracht gezegd zouden hebben: " Groep 7/8 kom te vroeg voor jou en bovendien laten we de ouders als het om dit soort zaken gaat niet het beleid van de school bepalen." Dat hebben ze niet gedaan. Dat deed pijn, maar wat te doen? De barricades op in m'n eentje? Had gekund, maar zo zit ik niet in elkaar. Dat is mijn eer te na. Op dit punt wringt het wel hoor, want ik weet dat het niet klopt. Daarna heb ik nog een gesprek met twee ouders van de desbetreffende groep gehad en de opmerking van 1 van de ouders dat ze mij graag op die groep hadden gehad toen de jongere collega nog niet beeld was, deed me goed. Diezelfde jongere collega had ook overigens ook kunnen zeggen dat ze dit niet wilde, op deze manier. Dat deed ze in het begin ook, maar toen puntje bij paaltje kwam, zei ze toch dat ze het wilde doen, ook al was het niet haar eerste keus.

Ik heb alles goed afgewogen, Bert. Jij hebt gelijk, maar zoals ik het beleef had het volharden in het gelijk veel schade berokkent aan alle partijen. Ik ben een artiest, maar geen vrijheidsvechter. Wat ik wel doe is: binnenkort een gesprek aangaan met Teun van de Leer. Heb drie jaar theologie staan + veel praktijkervaring. Kijken wat de mogelijkheden zijn. Ben wel toe aan wat anders!

Komend jaar krijg ik groep 6...ook een groep met een verhaal. Een uitdaging. Want ik heb, hoe het gegaan is, er geen vrede mee. Maar ik wil niet, door in mijn gelijk te gaan STAAN, schade berokkenen aan de school, waar ik zoveel aan te danken heb. Ik kan niet werken in een situatie, waarin men mij niet vertrouwt. Daarom naar groep 6. Laat ze een "dikke" krijgen! Graag of niet. Na zoveel jaar wil ik niet meer in een situatie komen waarin ik onder een vergrootglas wordt gevolgd. Het is ook niet zo dat mijn gevoel nu alleen maar positief is. Het is geen lijn, maar een golf. Dat had ik wat duidelijker in het stukje op de website naar voren kunnen laten komen. Het luistert voor mij nauw. Ik voel niet dat ik iets had te leren. Wel dat dit op mijn pad is gekomen...en wat doe ik er nu mee. Hoe haal ik hier winst uit voor mezelf? Je stuk doet me goed. Wat je zegt: "Als directeur had ik een andere communicatielijnen opgezet" Was het maar zo geweest. Maar zo is het niet gegaan....enz...Wat me ook goed doet is het besef dat wat ik in de jaren heb opgebouwd met kinderen en ouders nooit meer kapot gaat! Ook het afscheidsfeest bij ons thuis was fantastisch.

Bedankt voor je reactie!!!!

Willem

Willem,

Ik ben het eens met de opmerking van Bert, dat de school op een verkeerde manier is omgegaan met jouw waardigheid.

Maar in jouw stukje zat méér!

Jij had het geschreven als een ontdekking van de loskoppeling van jou als persoon en jouw functie op school.

Dus, ondanks het feit, dat de school verkeerd is omgegaan met jou, heb je toch wel een ontdekking gedaan, die jou in je eigen waardigheid en kracht bevestigt heeft.

En dat is ook niet mis!

Piet